

# Апели антифашиста у Новом Саду

## Апели антифашиста у Новом Саду

[rs.politsturm.com](http://rs.politsturm.com)

2023-10-25

2 мин. читања

Поводом годишњице ослобођења Новог Сада од фашистичке окупације, 23. октобра локални антифашисти су организовали марш у том граду.

Рута је одабрана у складу са кретањем ослободилаца 1944. године. Неколико стотина окупљених грађана је носило заставе Југославије, као и антифашистичке, ЛГБТ и заставе Црног Овна - познатог кафића у Новом Саду где се окупљају антифашисти. Колона је узвикивала и добро познате антифашистичке паролe, попут "Смрт фашизму, слобода народу", "Усташе и четници, заједно сте бежали", "Нови Сад антифа град" и слично.

Све је ово прошло мирно и без инцидената, осим што је један човек који је изашао из просторија огранка Српске академије наука и уметности, одлучио да изрази своје негодовање што се обележава годишњица ослобођења његовог града од Хитлероваца и њихових помагача. Ипак, како улога академика у српском друштву није да се на улици туку у име националистичке политике, већ да пишу књиге које хушкају друге да то чине, ово се завршило на вербалном сукобу.

Лепо је видети, посебно након срамотних дешавања у Београду, да неко ипак држи до тековина антифашизма, да се сећа тешко плаћених тријумфа из прошлости и да осуђује тренутну фашизацију друштва. Ипак, било би неодговорно са наше стране, да не упутимо најдобронамернију могућу критику друговима из колоне.

"Скупили смо се са надом да фашистичке фаланге више никад неће харати овим градом и да се злочини које су чинили, више никада неће поновити. Данас на жалост сведочимо буђењу фашизма, сведочимо непроцесуирању фашиста који харају градом и који уништавају некажњено места за која се зна да су упориште антифашизма. Надамо се да ћемо следећу годишњицу дочекати у слободном Новом Саду и да ћемо фашисте ставити тамо где им је место, односно процесуирати." изјављује активисткиња Маја Васић, један од организатора скупа.

Док је свакако у питању један леп сентимент, проблем је у томе што је у питању искључиво сентимент. Нови Сад, као ни један други град у Европи, није ослобођен захваљујући нади. Надање неће довести до тога да грађани Новог Сада дочекају следећу годишњицу у слободном граду, нити ће надање спречити да се фашистички злочини понове. Фашизам се није повампирио захваљујући неком тренду који ће да оде као што је и дошао. Бујање фашизма има своје јасне материјалне узроке у трулежи позног капитализма и јасним ограничењима које "мирна" империјалистичка политика има.

Активистички модел борбе против фашизма се своди искључиво на упирање прстом у правцу најочигледних манифестација проблема, без тражења дубљих узрока. Ово прате апели и позиви, као и надање да ће неко, обично држава, да схвати те апеле озбиљно и да уради нешто. То има смисла само ако национализам и фашизам доживљавамо као ружне навике којих друштво може да се отресе некаквим декретом, а не као нужан производ империјалистичке политике националних буржоазија. Потпуно је апсурдно очекивати од класе којој је у интересу да спроводи политику која доводи до ширења оваквих појава да те исте појаве реши, макар постојала и искрена жеља за тиме.

Истина је да само државна организација може да стане на пут фашизму, али државни апарат је само алат у рукама владајуће класе и спроводиће оне мере које су у интересу те класе. За ослобођење друштва од фашизма и спречавање фашистичких злочина, који нам (далеко било) предстоје у будућности, није довољно надати се милости капиталиста, већ се морамо борити за преузимање власти. Нестанак фашизма није поклон који ћемо добити од власти када им упутимо довољно апела. Само кроз доследну и организовану класну борбу и осигуравање радничке власти се можемо надати победи над овом пошасту.

Оригинални чланак